

การบัญชีเบื้องต้น Basic Accounting

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชี

อ. สุรศักดิ์ ทองระอา

ประวัติความเป็นมา

ในปี ค.ศ.1494 ลูคา ปาซิโโอลิ (Luca Pacioli) ชาวอิตาลีได้เขียนหนังสือเชิงคณิตศาสตร์เล่มหนึ่ง ชื่อ “Summa de arithmetica geometrica proportioniet proportionalita” เป็นตำราว่าด้วยการคำนวณเกี่ยวกับเลขคณิต พีชคณิต การแลกเปลี่ยนเงินตรา รวมทั้งการบัญชี ซึ่งเขาได้รวบรวมกฎเกณฑ์ต่างๆของหลักการบัญชีไว้อย่างสมบูรณ์ โดยกำหนดศัพท์ที่มาของคำว่า “Dedito” หมายถึง “เป็นหนี้” และ “Credito” หมายถึง “เชื่อถือ” อันเป็นพื้นฐานที่มาของคำว่า “Dedit” และ “Credit” ตามหลักการบัญชีซึ่งเป็นที่ยอมรับถือปฏิบัติมาจนถึงทุกวันนี้

ลูคา ปาซิโโอลิ ได้รับการยกย่องว่าเป็น บิดาแห่งการบัญชี

สำหรับประเทศไทย การบัญชีเริ่มต้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง (เมื่อวันที่24มิถุนายน พ.ศ.2475) โดยผู้ที่เผยแพร่ความรู้ทางด้านการบัญชีในระยะแรกคือ พระยาไชยยศสมบัติ (เสริม กฤษณามระ) และหลวงดำริ อิศรานุวรรต (ม.ร.ดำริ อิศรางกูร ณ อยุธยา) ได้จัดทำหลักสูตรการสอน วิชาการบัญชีเพื่อเผยแพร่ทำให้คนไทยมีความรู้ทางด้านการบัญชีโดยศัพท์ทางบัญชีจะเป็นลักษณะเฉพาะ มากขึ้นเช่น สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ รายจ่าย ค่าใช้จ่ายและกำไรขาดทุน เป็นต้น

การบัญชีในประเทศไทย เริ่มมีตั้งแต่สมัยอยุธยาในช่วงปี พ.ศ.2193-2231 ตรงกับสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช บัญชีที่ถูกจัดทำขึ้นเป็นบัญชีแรกคือ บัญชีเงินสดและได้ถือปฏิบัติมาจนกระทั่งถึง สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ **ตรงกับสมัยรัชกาลที่ 5** ได้เริ่มจัดทำบัญชีพระคลังเป็นหมวดหมู่ และวิชาการบัญชีก็ได้เริ่มมีการศึกษากันขึ้น ต่อมาหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ตรงกับสมัยรัชกาลที่6 พระองค์ทรงโปรดคัดเลือก บุตรข้าราชการส่งไปเรียนด้านพาณิชย และบัญชีที่ประเทศอังกฤษ นอกจากนั้นยังโปรดให้ตั้งโรงเรียน พาณิชยการขึ้น2แห่งคือ โรงเรียนพาณิชยการวัดสามพระยา และโรงเรียนพาณิชยการวัดแก้วฟ้า โดยมีการสอนบัญชีคู่เป็นครั้งแรกในโรงเรียนดังกล่าวและมีบัญชีเพียง 3 เล่ม คือ สมุดบัญชีเงินสด สมุดรายวัน และสมุดแยกประเภท ในปีพ.ศ.2481ได้จัดตั้งคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีขึ้นในจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และในปีพ.ศ.2482 รัฐบาลได้ออกกฎหมายพระราชบัญญัติ บัญชีขึ้น ซึ่งมีจุดหมายหลัก 3 ประการคือ

1. เพื่อให้การจัดทำบัญชีของธุรกิจต่างๆมีแนวทางแบบเดียวกัน
2. เพื่อคุ้มครองประโยชน์และส่วนได้ส่วนเสียของผู้เกี่ยวข้อง
3. เพื่ออำนวยความสะดวกและเกิดความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี

ความหมายของการบัญชี

“การบัญชี หมายถึง ศิลปะการจดบันทึกรายการหรือเหตุการณ์สำคัญทางการเงิน ไว้ในรูปเงินตรา จัดแยกหมวดหมู่ของรายการที่บันทึก สรุปผลและวิเคราะห์ ความหมายของรายการที่ได้จดบันทึกไว้โดยจัดทำในรูปของรายงานการเงิน ”
(AICPA)

- ศัพท์บัญชี (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. 2538) ให้นิยามของ "การบัญชี" ว่า “การบัญชีคือ ศิลปะของการเก็บรวบรวม บันทึก จำแนก และทำสรุปข้อมูลอันเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ ในรูปตัวเงิน ผลงานขั้นสุดท้ายของการบัญชีก็คือ การให้ข้อมูลทางการเงินซึ่งเป็นประโยชน์แก่บุคคลหลายฝ่าย และผู้สนใจในกิจกรรมของกิจการ”

ความหมายของการบัญชี

สรุปได้ดังนี้

1. การจดบันทึกรายการ (Identifying and Recording with measurement)
2. การจัดประเภทรายการ (Classifying)
3. การสรุปผลรายการ (Summarizing)
4. การนำผลของการสรุปรายการมาวิเคราะห์ ใช้ให้เกิดประโยชน์ (Communicating and Interpreting)

ประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินบัญชี

1. ช่วยให้เจ้าของกิจการสามารถ ควบคุมดูแล รักษาสินทรัพย์ของกิจการได้
2. ช่วยให้ทราบผลการดำเนินงานของกิจการ ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ว่ามีผลกำไรหรือขาดทุนเป็นจำนวนเงินเท่าใด
3. ช่วยให้ทราบฐานะทางการเงินของกิจการ ณ วันใดวันหนึ่ง ว่ามีสินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้เป็นเจ้าของเป็นจำนวนเงินเท่าใด
4. ข้อมูลทางการเงินบัญชีเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ช่วยในการกำหนดนโยบายในการวางแผนและช่วยในการตัดสินใจต่าง ๆ ในการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ข้อมูลทางการเงินบัญชีที่จัดบันทึกไว้ สามารถช่วยในการตรวจสอบหาข้อผิดพลาด ในการดำเนินงานได้

บัญชีการเงิน เป็นการรวบรวมข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อเสนอต่อ
บุคคลภายนอก

- ประโยชน์ต่อบุคคลภายนอก เช่น นักลงทุน ผู้ให้กู้ เจ้าหนี้
การค้า พนักงาน หน่วยงานของรัฐบาล => ใช้เพื่อการตัดสินใจเชิง
เศรษฐกิจ

บัญชีบริหาร เป็นการรวบรวมข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อเสนอต่อ
ผู้บริหารและบุคคลภายในองค์กร

- ประโยชน์ => ใช้ในการสั่งการ การวางแผน ควบคุมและ
ตัดสินใจ

ความแตกต่างระหว่างผู้ทำบัญชีและนักบัญชี

ผู้ทำบัญชี (Bookkeeper) มีหน้าที่ 2 ประการ คือ

1. หน้าที่ในการบันทึกรายการทางบัญชีให้ถูกต้อง โดยเริ่มตั้งแต่การบันทึกรายการในสมุดรายวันขั้นต้นประเภทต่าง ๆ แล้วผ่านรายการบัญชีไปยังสมุดบัญชีแยกประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสรุปผลโดยการจัดทำงบการเงินต่าง ๆ
2. หน้าที่ในการจัดเก็บเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกสารที่ต้องใช้ในการบันทึกรายการบัญชีในแต่ละรายการ ต้องจัดเก็บเข้าแฟ้มเรียงลำดับในแต่ละเรื่องและเก็บรักษาไว้ในที่ที่ปลอดภัย

นักบัญชี (Accountant) หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานทางการบัญชีและควบคุมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทางการบัญชีทั้งหมด โดยมีผู้ทำบัญชีเป็นผู้ช่วยในการบันทึกรายการบัญชีต่าง ๆ ของกิจการ ซึ่งผู้ที่เป็นนักบัญชื่อนั้นไม่ต้องทำเอง

ดังนั้น คำว่า Bookkeeping จึงหมายถึง การทำบัญชี แต่คำว่า Accounting หมายถึงการบัญชี ซึ่งมีความหมายกว้างมากกว่า

ประเภทของธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ มีกี่ประเภท
ก็จะต้องทำธุรกิจจำเป็นจะต้องรู้ !

รูปแบบของกิจการ (Forms of Organization)

การจัดทำงบการเงินในแต่ละธุรกิจจะมีรายการค้าที่แตกต่างกันออกไปบ้าง โดยต้องศึกษาว่ากิจการค้านั้นตั้งขึ้นในลักษณะใดและประกอบธุรกิจในลักษณะอย่างไร กิจการหากแบ่งตามลักษณะของการดำเนินงานเพื่อประกอบการ แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1. กิจการให้บริการ เรียกว่า **ธุรกิจบริการ (Service business)** เป็นธุรกิจที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการแก่ลูกค้า เช่น โรงแรม โรงภาพยนตร์ โรงพยาบาล โรงเรียน บริษัทขนส่ง ตู้ซ่อมรถ เป็นต้น
2. กิจการจำหน่ายสินค้า (ซื้อมาขายไป) เรียกว่า **ธุรกิจพาณิชย์กรรม (Merchandising business)** เป็นธุรกิจที่ซื้อสินค้ามาเพื่อจำหน่ายโดยมิได้ทำการผลิตเอง เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านขายยา ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น
3. กิจการอุตสาหกรรม เรียกว่า **ธุรกิจอุตสาหกรรม (Manufacturing business)** เป็นธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายสินค้าเองโดยการซื้อวัตถุดิบมาแปรรูปให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อนำไปจำหน่าย เช่น บริษัทผลิตยา บริษัทผลิตอาหารสำเร็จรูป เป็นต้น

รูปแบบกิจการของธุรกิจแบ่งตามลักษณะของการ
จัดตั้งได้เป็น 3 รูปแบบ คือ

1. กิจการเจ้าของคนเดียว (Single Proprietorship)
2. ห้างหุ้นส่วน (Partnership)
3. บริษัทจำกัด (Corporation or Limited Company)

1. กิจการเจ้าของคนเดียว (Single Proprietorship)

เป็นธุรกิจขนาดเล็กใช้เงินทุนไม่มากมีเจ้าของเพียงคนเดียว เป็นผู้นำเงินมาลงทุนและทำหน้าที่เป็นผู้บริหารงานเอง เช่น ร้านค้าปลีก อู่ซ่อมรถ และกิจการบริการวิชาชีพต่าง ๆ เป็นต้น

2. กิจการห้างหุ้นส่วน (Partnership)

เป็นธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตกลงร่วมลงทุนซึ่งทุนที่จะนำมาลงทุนนั้นอาจเป็นเงินสด สินทรัพย์อื่น หรือแรงงานก็ได้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแบ่งผลกำไรระหว่างกัน มีการกำหนดเงื่อนไขในการบริหารงานและการแบ่งผลกำไรไว้อย่างชัดเจน

ผู้ลงทุนในห้างหุ้นส่วน เรียกว่า “ผู้เป็นหุ้นส่วน” กิจการร้านค้าปลีกขนาดกลางมักจัดตั้งขึ้นในรูปของห้างหุ้นส่วน

ห้างหุ้นส่วนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ปพพ.) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. ห้างหุ้นส่วนสามัญ
2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด

1. ห้างหุ้นส่วนสามัญ ลักษณะสำคัญของห้างหุ้นส่วนประเภทนี้คือ มีหุ้นส่วนประเภทเดียว คือหุ้นส่วนสามัญดังนั้นผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนต้องรับผิดชอบในหนี้สินของห้างหุ้นส่วนโดยไม่จำกัดจำนวน หมายความว่าถ้าห้างหุ้นส่วนเกิดล้มละลายและสินทรัพย์ของห้างหุ้นส่วนที่มีอยู่ไม่พอนำมาชำระหนี้ เจ้าหนี้ของห้างหุ้นส่วนสามารถฟ้องร้องหุ้นส่วนแต่ละคนให้นำทรัพย์สินส่วนตัวมาชำระหนี้ได้

การจัดตั้งห้างหุ้นส่วนสามัญจะจดทะเบียนหรือไม่จดทะเบียนก็ได้

ถ้าจดทะเบียนจะมีฐานะเป็นนิติบุคคล เรียกว่า “ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล” เสียภาษีเงินได้ในอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ถ้าไม่จดทะเบียนจะมีฐานะเป็นคณะบุคคลมิใช่นิติบุคคลมีสภาพเป็นบุคคลธรรมดา เช่นเดียวกับกิจการเจ้าของคนเดียวและเสียภาษีเงินได้ในอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ลักษณะสำคัญของห้างหุ้นส่วนประเภทนี้คือ มีผู้เป็นหุ้นส่วน 2 ประเภท คือ

2.1 หุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบ หมายถึง ผู้เป็นหุ้นส่วนที่รับผิดชอบในหนี้สินของห้างจำกัดจำนวนเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนรับจะลงทุนในห้างหุ้นส่วนนั้น

2.2 หุ้นส่วนประเภทรับผิดชอบในหนี้สินไม่จำกัด หมายถึง ผู้เป็นหุ้นส่วนที่รับผิดชอบร่วมกันในหนี้สินที่เกิดขึ้นของห้างหุ้นส่วนโดยไม่จำกัดจำนวน และผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทรับผิดชอบในหนี้สินไม่จำกัดจำนวนหุ้นส่วนพวกนี้เท่านั้นที่จะเป็นผู้บริหารห้างหุ้นส่วนในฐานะผู้จัดการห้างหุ้นส่วน

ห้างหุ้นส่วนจำกัดต้องจดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์เป็นนิติบุคคลและมีหุ้นส่วนประเภทรับผิดชอบในหนี้สินไม่จำกัดจำนวนอย่างน้อย 1 คน เสียภาษีเงินได้ในอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

3. บริษัทจำกัด (Corporation or Limited Company)

เป็นธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยมีผู้เริ่มก่อการจัดตั้งบริษัทไม่ต่ำกว่า 7 คนผู้เริ่มก่อการต้องจดทะเบียนบริคณห์สนธิต้องเป็นบุคคลธรรมดาเท่านั้นร่วมกันจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของบริษัทจำนวนทุนและจำนวนหุ้นจดทะเบียน และแบ่งทุนออกเป็นหุ้นแต่ละหุ้นมีมูลค่าเท่าๆกันบริษัทจำกัดจัดตั้งขึ้นในรูปของนิติบุคคลคือ ต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากเจ้าของคือผู้ถือหุ้น (Stockholders or Shareholders) ผู้ถือหุ้นทุกคนรับผิดชอบในหนี้สินจำกัดจำนวนเพียงไม่เกินจำนวนเงินค่าหุ้นที่ยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถืออยู่เท่านั้นบริษัทจะให้ผู้ถือหุ้นชำระเงินค่าหุ้นครั้งแรกเป็นจำนวนเงินเท่าใดก็ได้แต่ต้องไม่น้อยกว่า 25% ของราคาหุ้นที่ขายผู้ถือหุ้น 1 หุ้นมีสิทธิออกเสียงในการประชุมผู้ถือหุ้น 1 เสียง

บริษัทจำกัดมี 2 ประเภท คือ

1. บริษัทเอกชนจำกัด (Private Company Limited) เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ปพพ.) ตามมาตรา 1096 มีผู้เริ่มก่อการไม่ต่ำกว่า 7 คน
2. บริษัทมหาชนจำกัด (Public Company Limited) เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. 2535 มีผู้เริ่มจัดตั้งบริษัทไม่ต่ำกว่า 15 คน และต้องจองหุ้นรวมกันอย่างน้อย 5 % ของทุนจดทะเบียนแต่ละคนถือหุ้นไม่เกิน 10% ของหุ้นที่จดทะเบียน และตั้งขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเสนอขายหุ้นต่อประชาชนทั่วไป/ต้องมีคำนำหน้าชื่อว่า”บริษัท” และคำลงท้ายว่า “จำกัด (มหาชน)”ประเทศไทย

แม่บทการบัญชี (Accounting Framework)

แม่บทการบัญชีไม่ถือเป็นมาตรฐานการบัญชี แต่เป็นกรอบหรือ แนวคิดพื้นฐานในการจัดทำและนำเสนองบการเงินแก่ผู้ใช้งบการเงินที่เป็นบุคคลภายนอก ซึ่งกล่าวถึง

- วัตถุประสงค์ของงบการเงิน
- ผู้ใช้งบการเงินและความต้องการข้อมูล
- ลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงิน
- องค์ประกอบของงบการเงินและค่านิยมขององค์ประกอบนั้น
- เกณฑ์การรับรู้รายการในงบดุล งบกำไรขาดทุน
- การวัดมูลค่าของรายการ
- แนวคิดเกี่ยวกับทุนและการรักษาระดับทุนที่ใช้ในการวัดผลกำไร
ในงบการเงิน

ข้อสมมติฐานทางการบัญชี (Basic Accounting Concepts) ตามแม่บททางการบัญชี

ในการปฏิบัติงานทางการบัญชีในแต่ละขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการบันทึกรายการบัญชี การวิเคราะห์รายการค้า การจัดทำรายงานทางการเงินในรูปแบบต่าง ๆ นั้น นักบัญชีจำเป็นต้องเข้าใจถึงข้อสมมติฐานทางการบัญชี ซึ่งจะเป็นข้อคิดเห็นและเหตุผลในการสนับสนุนการปฏิบัติงานทางการบัญชีได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง

1 เกณฑ์คงค้าง

ภายใต้เกณฑ์คงค้าง รายการ และเหตุการณ์ทางบัญชีจะรับรู้ เมื่อเกิดขึ้น ไม่ใช่เมื่อมีการรับ หรือจ่ายเงินสด ซึ่งหมายถึง การบันทึกรายการทางการเงินตามงวดเวลาที่รายการนั้นๆ เกิดขึ้นจริง โดยไม่คำนึงว่า มีการรับเงินสด หรือจ่ายเงินสดขณะเกิดรายการนั้นหรือไม่

2 การดำเนินงานต่อเนื่อง

โดยทั่วไปงบการเงินจะจัดทำขึ้นภายใต้ข้อสมมติว่ากิจการจะดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และดำรงอยู่ต่อไปในอนาคต ซึ่งหมายถึง กิจการที่ตั้งขึ้นมาแล้ว ย่อมมีวัตถุประสงค์จะดำเนินงานต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่มีกำหนดเวลาว่าจะเลิกกิจการเมื่อไร หรือนานเพียงพอที่จะปฏิบัติตามแผนงาน และข้อผูกพันต่างๆ ที่ได้ผูกพันไว้จนกว่าจะเสร็จลักษณะเชิงคุณภาพ ลักษณะเชิงคุณภาพ หมายถึง คุณสมบัติที่ทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน ลักษณะเชิงคุณภาพหลักของงบการเงินมี 4 ประการได้แก่ ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และการเปรียบเทียบกันไป

ข้อสมมติขั้นมูลฐานของการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีของสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 1 ซึ่งกำหนดให้เริ่มถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับงวดหรือปีสิ้นสุด วันที่ 1 กันยายน 2522 เป็นต้นไป สรุปได้ดังนี้

1. หลักการใช้หน่วยเงินตราในการบัญชี (The Monetary Unit Assumption)

2. หลักความเป็นหน่วยงานของกิจการ (The Entity Concept)

3. หลักการใช้หลักฐานอันเที่ยงธรรม (The Objectivity Principle)

4. รัลักรอบเวลา (The Time Period Assumption)

5. รัลัการดำเนิงานสืบเนื่อง (The Going Concern Assumption)

6. รัลัราคาทุน (The Cost Principle)

7. รัลัการเกิดขึ้นของรายได้ (The Revenue Realization Principle)

8. รัลัการจับคู่ค่าใช้จ่ายกับรายได้ (The Matching Principle)

9.หลักเงินค้ำ หรือ เกณฑ์คงค้ำ (The Accrual Principle)

10.หลักโดยประมาณ (The Approximation Assumption)

11.หลักความสม่ำเสมอ (The Consistency Principle)

12.หลักการเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ (The Full Disclosure Principle)

ข้อแนะนำในการเรียนบัญชีมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. ควรอ่านเนื้อหาวิชาการบัญชีแต่ละเรื่อง โดยละเอียดอย่างน้อย 2 ครั้งเนื้อหาตอนใดไม่เข้าใจต้องสอบถามผู้สอนทันที อย่าปล่อยให้เลยไป มิฉะนั้นจะไม่เข้าใจในเรื่องต่อ ๆ ไป
2. ทำแบบฝึกหัดทุกข้อด้วยตนเอง เพื่อฝึกฝนให้การทำงานนั้น มีประสิทธิภาพถูกต้องรวดเร็ว และแม่นยำ
3. ในการเขียนตัวหนังสือและตัวเลข นักบัญชีที่ดีควรเขียนให้ชัดเจนอ่านง่าย และสะอาดเรียบร้อย
4. คุณสมบัติที่จำเป็นในการทำบัญชี คือต้องมีความละเอียดรอบคอบ และความถูกต้องแม่นยำในตัวเลข
5. ต้องฝึกหัดให้เป็นผู้ที่ทำงานได้รวดเร็วและไม่ผิดพลาด
6. ฝึกให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง